

Arrest

nr. 312 491 van 4 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. S. MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 19 september 2023, waarbij zijn huidig zevende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans

aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn huidig zevende verzoek volhardt verzoeker in de asielmotieven die hij in het verleden heeft uiteengezet, met name dat hij de taliban vreest in Afghanistan omdat hij en familieleden een klacht zouden hebben ingediend tegen een groep talibanleden waarna zij werden gearresteerd. Dit vluchtrelaas werd evenwel reeds meermaals onderworpen aan een beoordeling, waaronder een laatste keer door de Raad bij arrest nr. 289 928 van 6 juni 2023. Verzoeker voegt hier heden aan toe dat de talibanleden waarmee hij problemen had, inmiddels vrijgelaten zijn uit de gevangenis en zij verzoeker reeds meerdere keren zijn komen zoeken in zijn voormalige huis. Daarnaast verklaart verzoeker dat hij kampt met depressie en met een bacterie.

Ter staving van dit verzoek legt verzoeker geen documenten voor, en verwijst hij naar de stukken die hij tijdens zijn eerdere procedures heeft neergelegd.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker zich beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden reeds heeft uiteengezet.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en de documenten die verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, en heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker er niet in slaagt om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn asielmotieven zonder verder enig concreet verweer te voeren, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet voormelde motieven van de bestreden beslissing ontkracht of weerlegt.

Verzoeker ontkent noch betwist in zijn verzoekschrift dat hij zijn huidig zevende verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige beschermingsverzoeken heeft uiteengezet. Integendeel, hij wijst in zijn huidig beschermingsverzoek opnieuw op zijn problemen in het verleden met de taliban en legt bijkomende verklaringen af. Deze elementen werden reeds beoordeeld door de Raad in het arrest nr. 289 928 van 6 juni 2023 in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek. De Raad herhaalt dat loutere verklaringen die neerkomen op een herhaling van de motieven die hij reeds in het kader van zijn vorige beschermingsverzoeken aanhaalde, geen aanleiding kunnen geven tot een nieuwe beoordeling van het vluchtrelaas. Zoals de commissaris-generaal terdege stelt, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring dat de taliban meermaals zijn huis bezocht zouden hebben om hem te zoeken.

6. Verzoeker stelt in zijn huidig beschermingsverzoek dat hij met depressie en een bacterie kampt. De commissaris-generaal merkt in de bestreden beslissing op dat verzoeker geen attesten neerlegt die zijn medische of psychologische problemen staven, noch zijn er concrete elementen voorhanden waaruit een bijzondere procedurele nood in zijn hoofd kan worden afgeleid. Verzoeker haalde zelf geen dergelijke noden aan (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ). Ook uit het verslag van de DVZ blijkt dat verzoeker in staat was om duidelijke en coherente verklaringen af te leggen (verklaringen volgend verzoek).

Verzoeker laat in het verzoekschrift na om inzake het voorgaande enige verdere en concrete duiding te verstrekken. Door louter te benadrukken dat hij met mentale problemen kampt, slaagt verzoeker er niet in de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal hierover te weerleggen of te ontcrachten. Waar verzoeker in het verzoekschrift verklaart mentale problemen te hebben omdat hij al dertien jaar op zoek is naar internationale bescherming, benadrukt de Raad dat verzoeker hiermee geen nood aan internationale bescherming in zijn hoofd aantoonst. Immers verwijst hij hiermee naar zijn moeilijke situatie in België, wat een louter socio-economisch probleem betreft dat geen uitstaans heeft met zijn vluchtrelaas.

7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de aandacht vestigt op zijn verblijf in Europa en vreest bij terugkeer naar Afghanistan om deze reden door de taliban te worden vervolgd, heeft de Raad in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek reeds een analyse gemaakt. In het arrest nr. 289 928 van 6 juni 2023 oordeelt de Raad dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij daadwerkelijk verwesterd is of dat hij als dusdanig zou kunnen gepercipieerd worden in geval van terugkeer. Evenmin maakte verzoeker aannemelijk dat hij niet meer in staat zou zijn om zich aan te passen aan de in Afghanistan geldende sociale normen, wetten en gebruiken zoals vormgegeven door de taliban.

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat hij al dertien jaar in Europa verblijft, schetst verzoeker geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten in België en Europa op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor in een situatie komt dat hij dermate onder de negatieve aandacht van de taliban komt, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

8. Het motief in de bestreden beslissing dat verband houdt met de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie wordt niet betwist en blijft dus gehandhaafd.

9. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, oordeelde de Raad in het kader van zijn vorig verzoek in het arrest nr. 289 928 van 6 juni 2023 dat het geweld in de provincie Nangarhar geen hoog niveau bereikt waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Op basis van de geactualiseerde landeninformatie, waaronder de geactualiseerde landeninformatie aangebracht door de verwerende partij, met name de EUAA Country Focus betreffende Afghanistan van december 2023, dringt zich heden eenzelfde conclusie op.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in zijn hoofd zouden verhogen. Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen.

10. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1626 legt de eed af en tolkt Pashtou

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

Adv VzP stelt dat zijn cliënt al 14 jaar niet meer in Afghanistan is geweest en intussen al zolang wacht op een positieve beslissing in Europa, zeker gezien haar positieve indicatie ‘verwestering’. Terugkeren is geen optie, zeker niet na de machtsvername want zij is tegen het beleid en de religie van de taliban. Het probleem is wederzijds. Adv VzP verwijst naar de objectieve elementen in dit dossier zijnde een uitspraak van de hoogste religieuze talibanleider dat Afghansen die in het westen verblijven, leugens verspreiden en verklaringen van de woordvoerder van de taliban in een Oostenrijkse krant, dat terugkeerders als afvalligen worden omschreven en veroordeeld dienen te worden. Adv verbaast zich erover dat mensen als VzP nog een negatieve beslissing kunnen krijgen, er zijn immers voldoende elementen om erkenning te bekomen en hij vraagt zijn cliënt te verlossen van dit ellendige leven, zoniet komt na de 7de ook de 8ste VIB: dit is wenselijk en menselijk. De tijd is rijp om over de situatie Afghanistan na te denken.

VzP zelf bevestigt dat zij hier al 14 jaar is, tegen de taliban is omdat meisjes niet langer naar school mogen, niet met de auto mogen rijden, en niet naar het park mogen. Ze stelt dat de taliban een eigen versie van de islam en de sharia verzonnen hebben en zich met alles moeien, iedereen moet slaafs reageren, dit staat haaks op haar verlichte afkomst, dit kan zij niet, daarom is gans haar familie verwoest. Verzoening is onmogelijk.”

Op 4 juni 2024 had verzoeker een aanvullende nota ingediend.

5. Verzoeker brengt ter zitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 30 april 2024.

Verzoeker verwijst naar de verklaringen van de hoogste religieuze talibanleider en de woordvoerder van de taliban in een Oostenrijkse krant. Verzoeker verwijst hiermee echter naar één passage in één interview in een artikel in het Oostenrijkse dagblad *Kronen Zeitung*. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat in de praktijk en *in concreto* vervolging zou bestaan ten aanzien van alle terugkeerders. Bovendien dient te worden gewezen op de precieze inhoud van het gesprek en op de bijzondere context ervan, waarbij de journalist in het kader van een aantal gevallen van zware misdrijven waarbij in Oostenrijk verblijvende Afghansen betrokken waren, aan Taliban-woordvoerder Zabiullah Mujahid de vraag stelt: *“Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?”* en deze antwoordt: *“Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht”*. (“Zou uw regering Afghaanse staatsburgers, als zij in Duitsland en Oostenrijk geen recht hebben op asiel en mogelijks strafbare feiten hebben gepleegd, terugnemen?” “Ja, ze worden voor de rechtbank gebracht. De rechtbank moet beslissen hoe het met hen verder gaat”). Dat met deze passage verwezen wordt naar elke Afghaanse terugkeerder, ook hij die geen criminele feiten heeft gepleegd, is allerminst duidelijk. Door de verwijzing naar deze verklaringen doet verzoeker geen afbreuk aan de beschikking van 30 april 2024.

Verzoeker stelt dat de Raad in het algemeen over de situatie in Afghanistan moet nadenken. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van verzoekers huidig verzoek om internationale bescherming weldegelijk een loutere beoordeling over de specifieke en individuele elementen van verzoeker betreft, een beoordeling van de elementen en stukken die hij voegt ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming en de redenen waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan. De bestreden beslissing en de beschikking die in het kader van verzoekers beroep geschreven zijn, omvatten geenszins een beoordeling over alle Afghansen die geïsoleerd worden door de hoogste leider van de taliban.

Verzoeker stelt verder tijdens de terechtzitting dat hij tegen de taliban is omdat meisjes niet langer naar school mogen, niet met de auto mogen rijden, en niet naar het park mogen. Hij stelt dat de taliban een eigen versie van de islam en de sharia verzonnen hebben en zich met alles moeien, iedereen moet slaafs reageren, dit staat haaks op zijn verlichte afkomst. Verzoeker brengt dit voor het eerst naar voren op zitting maar laat na deze algemene verklaringen verder te onderbouwen en meer duiding te geven door enig

document of bijkomende verklaring. Op basis van deze algemene en beperkte verklaringen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een opvatting, gedachte of mening heeft die ingaan tegen of die een uiting zijn van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst, laat staan dat hij aannemelijk maakt dat hem een dergelijke gedachte, opvatting of mening kan worden toegedicht door de taliban of zijn omgeving, waardoor hij vervolging dient te vrezen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Deze algemene beweringen die verzoeker voor het eerst opwerpt ter terechtzitting kunnen dan ook niet gezien worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Verzoekers verwijzing in zijn aanvullende nota naar de weblink <https://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-rising-pressure/17/3/2024> om aan te tonen dat het *Swedish Committee* uit Afghanistan werd weggejaagd, werkt niet. Uit het gegeven dat het Swedish Committee uit Afghanistan vertrokken is, kan niet afgeleid worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Verder verwijst verzoeker nog naar een rapport dat betrekking heeft op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Er kan uit dit rapport en het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET